

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: A.O., státní příslušnost Ruská federace
bytem ...
zastoupený advokátem Mgr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2018, č. j. MV-107326-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2018, č. j. MV-

107326-4/SO-2017 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 8. 2017, č. j. OAM-16867-30/DP-2015. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byla podle ustanovení § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 2 a 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále jen „*ČR*“) za účelem jiné/ostatní.

II.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že jeho žádost byla zamítnuta s ohledem na skutečnost, že nedoložil správním orgánem požadované náležitosti. V případě, že správní orgán požaduje po účastníkovi řízení doplnění podání/žádosti, poskytne mu k odstranění nedostatků dostatečnou lhůtu. Přitom v souladu s dikcí § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) je nepochybné, že v případě určení lhůty správním orgánem pro provedení úkonu není možné tak učinit pouhým dopisem, nýbrž takový úkon musí být formalizovaný, a to v podobě usnesení. Správní orgán určí účastníkovi přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.
3. Správní spis v dané věci obsahuje mimo jiné přípis, kterým je žalobce vyzván k odstranění vad podané žádosti a zároveň je mu stanovena lhůta, ve které je nutno toto doplnění učinit. Vzhledem k tomu, že správní orgán neučinil danou výzvu ani stanovení lhůty potřebným způsobem, tedy vydáním usnesení, lhůty pro doložení potřebných dokladů nemohla začít plynout, tedy ani uplynout, a nebyl dán základní důvod zamítnutí žádosti žalobce. Zastavil-li správní orgán řízení pro nedoložení podkladů k ověření údajů uvedených v žádosti, když před tím účastníka řízení vyzval k jejich doplnění v rozporu se zákonem, je namístě učinit závěr, že i zamítnutí žádosti bylo učiněno v rozporu se zákonem.
4. Žalobce dále poukázal na nezákonné konání správního orgánu, který po uplynutí nezákonně stanovené lhůty pokračoval ve správním řízení. Toto pochybení je nutno spatřovat ve dvou rovinách. Předně žádost účastníka řízení byla zastavena zcela v rozporu s požadavky správního řádu. Dle ustanovení § 65 odst. 2 správního řádu platí, že „*správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3*“. Jelikož řízení nebylo přerušeno dle § 64 odst. 2 ani § 64 odst. 3, je namístě vycházet z první věty daného paragrafu, tedy že v řízení se pokračuje, jakmile odpadne překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno. Vzhledem k tomu, že dle názoru správního orgánu nebyla požadovaná náležitost doložena, nebylo možné pokračovat v přerušovém řízení, neboť chyběl úkon, který by pokračování v řízení umožnil. Žalobce navrhl, aby soud napadené i prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

1. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhla zamítnutí žaloby. S ohledem na obsah předkládaného správního spisu vedeného správním orgánem I. stupně považovala

námítku žalobce za zcela neopodstatněnou a podání žaloby z uvedeného důvodu jako nedůvodné, neboť součástí spisu je usnesení správního orgánu I. stupně č. j. OAM-16867-26/DP-2017 ze dne 28. 2. 2017, kterým byla žalobci podle výroku I. podle § 39 odst. 1 správního řádu určena lhůta 5 dnů od doručení tohoto usnesení k odstranění nedostatků žádosti, které jsou uvedeny v připojené výzvě k odstranění nedostatků žádosti ze dne 28. 2. 2017, č. j. OAM-16867-25/DP-2015, a dále bylo podle výroku II. podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu na dobu uvedenou ve výroku I. řízení přerušeno, přičemž v odůvodnění tohoto usnesení bylo rovněž uvedeno, že po uplynutí uvedené doby správní orgán v řízení pokračuje. Usnesení a výzva byly zmocněnému zástupci řádně doručeny formou datové zprávy dne 27. 3. 2017. Přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 9. 5. 2017 byl navíc žalobce vyrozuměn v souladu s § 65 odst. 2 správního řádu o pokračování v řízení ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

2. Žalovaná tudíž potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13. 6. 2016, jímž byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 2 a 3 dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem jiné/ostatní, neboť ten v průběhu řízení neprokázal splnění podmínek požadovaných zákonem, když ke správnímu orgánu I. stupně nedodal požadované doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti, konkrétně aktuální doklad o účelu pobytu za účelem ověření deklarovaného účelu pobytu žalobce na území ČR, nový doklad o zajištění finančních prostředků k pobytu na území a aktuální doklad o komplexním zdravotním pojištění.

IV.

Posouzení věci soudem

3. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
4. O věci samé rozhodl soud bez jednání, neboť s tím účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

V.

Rozhodnutí soudu

5. Žaloba není důvodná.
6. Žalobce první žalobní námítkou zpochybňuje formu úkonu správního orgánu, jímž mu byla stanovena lhůta k odstranění vad žádosti. Konkrétně argumentuje tím, že lhůta byla určena pouhým přípisem, ač ve smyslu § 39 správního řádu má být o této otázce vydáno usnesení. Soud se seznámil s obsahem správního spisu a dospěl k závěru, že žalobcova argumentace se nezakládá na pravdě. Jak je patrné z usnesení ze dne 28. 2. 2017, č. j. OAM-16867-26/DP-2015, lhůta k odstranění vad podání byla určena ve formě, kterou předpokládá zákon, tj. usnesením, nikoliv přípisem, jak tvrdí žalobce. Pokud se jedná o výzvu k odstranění vad žádosti z téhož dne, č. j. OAM-16867-25/DP-2015, jež je přílohou shora uvedeného usnesení, pak v jejím případě formu usnesení zákon nevyžaduje.
7. Jestliže prvoinstanční orgán po marném uplynutí lhůty k doložení ve výzvě specifikovaných dokladů přistoupil k pokračování řízení a následnému zamítnutí žádosti, postupoval zcela v souladu se zákonem s § 65 odst. 2 věta první správního řádu, neboť

odpadla překážka, pro níž bylo řízení přerušeno – plynutím času totiž došlo k naplnění skutkové podstaty vymezené v § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle něhož platí, že „*dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.*“ Žalobce ve stanovené lhůtě nezbytné doklady nedoložil, proto správní orgán zcela správně vydal meritorní rozhodnutí ve věci – zamítnutí žádosti.

8. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

9. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, ani nepožadovala jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. listopadu 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu